



Högtidsstämman med Knutsbal den 15 januari 2000

Som traditionen bjuder samlas man till Knutsbal på Sanct Knut Lavards dag - eller dag i dess närhet som Styrande Rådet beslutar. Årets Högtidsstämman med Knutsbal firades lördagen den 15 januari 2000.

Millennium...

Tänk visaren flyttade sig en tum
och vi steg in i ett nytt spännande rum.
Ett nytt årtusende, kanske vi åter tände
en tanke kring allt gammalt elände
eller så mycket hellre, vår både spände och kände,
att nu startar ett nytt liv,
utan kiv. Vi tar ett kliv
in i en explosiv, kreativ och positiv
ny värld,
ännu ej beskärd
av ondska och illvilja...

Icke mindre än 206 medlemmar och gäster hade hörsammat kallelsen till årets stora begivenhet – S:t Knuts Gilles Högtidsstämman i Landskrona. Med sedvanlig pompa och ståt tågade Styrande Rådet med gäster från sju Gillen in i Hotell Öresunds festsal som på ena sidan sprudlade av färgglada och fantasifulla kreationer och på den andra skimrade i svart med inslag av gråstänk upptill.

Som traditionen bjuder lyssnade vi först till "Gloria Sancti Kanuti" som på ett varmt och känslösamt sätt framfördes av sångkören Divertimento under ledning av Nadja Eriksson.

Därefter följde recipiendernas intåg som gick helt enligt plan förutom att en av recipienderna för ett ögonblick tappade bort sin hustru. Vår Älderman tog så till orda och gjorde i sitt Högtidstal återblickar till 1200-talet och kunde förtälja att redan då låg jämställdhetsfrågorna långt uppe på agendan. Det stod att läsa att kvinnorna ingick i våra Gillen och att lottdragning förekom om vem som skulle passa barnen. Med ett jättekliv tog Äldermannen oss tillbaka till nutid och berättade att internet gjort sitt intåg i Gillena. Med den tillströmning vi har idag av nya Gillesbröder och Gillessystrar får vi hoppas att inte alltför många läser vår hemsida!

Gillet lever i nuet och framtiden...

Med dessa visdomsord inledde vår Älderman reception av icke mindre än 14 förväntansfulla och tillika välklädda Bröder och 12 förtjusande och vackert smyckade Systrar. Precis som vid papegoyeskjutningen skiljer sig stilarna avsevärt vid själva intagandet av supen. Broder Wehagen syntes van och drack värdigt medan Broder Anderberg högg glaset i vänster hand och med en snabb fint åt höger drack ur under munter förstämning. Vår blivande Gilleskaplan, för dagen vackert dekorerad på bröstet, smuttade försiktigt och avvaktande på den centiliter som skulle drickas medan våra något yngre recipiender med en knyck på nacken såg till att förpassa hutten snabbt till magens djupa valv. Alla våra blivande Gillessystrar smuttade försiktigt men syntes nöjda med innehållet. Kvällens djupaste nigning stod vår yngsta Gillessyster för. Då Viktoria Svensson skred fram

tillsammans med en stolt men spänd och nervös pappa då stannade klockorna för ett ögonblick och ett sus gick genom festlokalen. En vacker syn!

Efter intagning av rekordmånga recipiender var tempot nu högt uppdrivet och vår Ålderman tappade för ett ögonblick bort kören och övergick istället till nästa spännande punkt – installation av nya Gillesbefattningar. Vi hade nöjet att hälsa Broder Sune Karlsson välkommen som Gillets första kaplan – en Broder som är både Lutheran och spontan och med sitt varma och mjuka sätt är som medmänniska i det närmaste komplett.

Vi säger även "tums up" för Broder Hallengren som nu inleder en ny etapp. Som Gillesmarskalk skall han se till att vi har det bra och mår väl och det är inte alltid så lätt att ta befäl i detta gäng men Broder Bertil är en supergamäng som vet hur en slipsten skall dras – ja, den absolut bäste att ha på ett kalas...

Sångkören tog nu "till orda" efter sin ofrivilliga paus och framförde på ett alldeles förtjusande sätt "In these delightful, pleasant groves" varpå överlämnandet av Guld- och Silverduvor följde. Det var ett mycket erfaret gäng från 1950 som stod uppställda för att erhålla sin guldduva utstrålande visdom, erfarenhet, styrka och inte minst elegans. Broder Lennart Matern tackade för sina Bröder och Systrar och önskade fortsatt välgång och lycka för Knutsgillet.

Fem Bröder och tre Systrar erhöll Silverduvor och däribland fanns vår Ålderman och Oldfru. För ett ögonblick tog vår Äldste Stolsbroder Claes över ceremonielet och höll ett värdigt och i vanlig ordning spirituellt tal och prisade vår Ålderman för ett uppoffrande och gediget arbete för Gillet.

Gillets Fredsduva hissades så av våra Majestäter och vår nye Gillesmarskalk Hallengren gjorde sin första insats som hissansvarig. Äldste Stolsbroder Claes såg spontant till slut till att vi alla stod upp i samband med avslutningssången med kommentaren; "jag har så jädrans svårt att sätta och resa mig..."

Med snabba steg och hunger i blicken förflyttade vi oss en våning ner för att njuta av god mat och dryck. Menyn denna afton bestod av marinerade pilgrimsmusslor och scampi till förrätt och till varmrätten njöt vi av helstekt hjortfilé med geléfyllda päron, bönsymfoni och enbärsgräddsås. Måltiden avslutades med vaniljparfait smaksatt med kardemumma och varma hallon.

Så inträffade det som omöjligen kan inträffa...

Under middagen blev vår Ålderman Inge Stoltz akut sjuk och måste med hjälp av dottern Annika åka till Lunds Lasarett för omvårdnad. För ett ögonblick stod tiden stilla och ingen kunde eller ville ta beslut om festligheterna skulle fortsätta men vår Ålderman visste besked. Innan ambulansen lämnade hotellet gav Broder Inge klara och stränga direktiv till hustru Britt och Styrande Rådet - "the show must go on..."

Även om stämningen var något dämpad efter det som inträffat fortsatte festligheterna som traditionen bjuder med pollenäs och francaise under ledning av vår eminente Stolsbroder Claes. Och med hjälp av Sega Gubbars storband med skönsjungande Anki Nilsson blev balen som alltid minnesrik och väl värd att komma tillbaka till. Chrönikören höll sitt återkommande tal på vers om det gångna året och kvällen avslutades med att Fredsduvan halades som förkunnade att Knutsgillet 57:e Högtidsstämma var till ända.

Chrönikör
Lennart Söderberg